

دیاتومه های اپیلیتیک و نقش آن در تعیین کیفیت آب رودخانه تجن، استان مازندران

ناهید مسعودیان^{*}، فتح الله فلاحیان^۲، طاهر نژاد ستاری^۳، اسدالله متاجی^۴، رمضانعلی خاوری نژاد^۵

- .۱ استادیار سیستماتیک گیاهی، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان
- .۲ استاد قارچ‌شناسی، گروه زیست‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران
- .۳ دانشیار علوم گیاهی، گروه زیست‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران
- .۴ استادیار جنگلداری، گروه جنگلداری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران
- .۵ استاد فیزیولوژی گیاهی، گروه زیست‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

مکان انجام تحقیق: گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان

***مسؤل مکاتبات:** دکتر ناهید مسعودیان، دامغان، کیلومتر ۱ جاده چشممه‌علی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان، گروه زیست‌شناسی، تلفن ۰۵۲۳۶۸۱۴-۰۲۳۲، پست الکترونیکی: n.masoudian@damghaniau.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۸۹/۳/۳

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۸

چکیده

تجن یکی از رودخانه‌های منشاء گرفته از رشته کوه‌های البرز است. این مطالعه از فروردین تا اسفند ۸۶ انجام شد. نمونه‌برداری از دیاتومه‌های سطح سنگ‌ها و رسوبات رودخانه به صورت ماهیانه انجام گرفت. نمونه‌ها در محل توسط فرمالین ۴ درصد فیکس شدند و توسط روش پاتریک و ریمر از آنها لام تهیه شد و تشخیص گونه‌های دیاتومه‌ای توسط میکروسکوپ نوری و کلیدهای تخصصی انجام گرفت. برای مطالعه دیاتومه‌های اکوسیستم آبی، از روش شمارش استفاده شد، زیرا در این روش، جوامع و تغییرات مورفولوژیکی گونه‌ها بهتر مشخص می‌شود. در این تحقیق، عوامل فیزیکو-شیمیایی آب، مثل دما، اکسیژن محلول، هدایت الکتریکی، pH، اکسیژن موردنیاز بیولوژیکی، اکسیژن موردنیاز شیمیایی، سدیم، پتاسیم، کلر، آمونیوم، کلسیم، منیزیم، سیلیس، نیترات، فسفات، سولفات و کل مواد محلول آب اندازه‌گیری شد. در این بررسی، ۹۵ گونه متعلق به ۲۳ جنس از دیاتومه‌های اپی‌لیت شناسایی شد. برای تفسیر اثر فاکتورهای آب روی گونه‌ها، آنالیزهای چند متغیریه شامل TWINSPAN (آنالیز دوطرفه گونه‌های CCA (آنالیز تطبیقی متعارف) روی دیاتومه‌های اپی‌لیت انجام شد. آنالیزها نشان‌دهنده رابطه کمی بین اجتماعات دیاتومه‌ای و متغیرهای محیطی هستند و می‌توان با استفاده از برخی تاکسون‌های جمعیت دیاتومه‌ای، تیپ‌های مختلف آب رودخانه‌ها را مورد مقایسه قرار داد.

واژه‌های کلیدی: دیاتومه‌های اپیلیتیک، آنالیز دوطرفه گونه‌های معرف، آنالیز تطبیقی متعارفی، رودخانه تجن

شرایط زودگذر و کم‌دومام که توسط متدهای شیمیایی اندازه‌گیری می‌شوند، معنکس می‌کنند (۱). دیاتومه‌ها به عنوان معرفه‌های شرایط محیطی مطرح هستند و می‌توانند به صورت موفقیت‌آمیزی در روشن کردن وضعیت شرایط زیست محیطی مورد استفاده قرار گیرند (۲). دیاتومه‌ها جمعیت‌های

مقدمه

دیاتومه‌ها می‌توانند به عنوان معرفه‌های خوب شرایط اکولوژیکی سطحی عمل کنند. معیارهای سنجش‌های زیستی برخلاف سنجش‌های شیمیایی، دارای فواید زیادی هستند، چرا که وابسته به اثرات محیطی‌اند و شرایط مشخص و پایدار را به جای

رودخانه تجن ۱۰ ایستگاه برای نمونهبرداری از دیاتومه‌های اپی‌لیت انتخاب شد. این ایستگاه‌ها تمام طول رودخانه، تقریباً از ابتدا تا محل ورود رودخانه به دریا را تحت پوشش قرار می‌دهند، معیار انتخاب این ایستگاه‌ها، فاصله تقریباً هماندازه آنها با همدیگر، امکان دسترسی آسان به آن در زمان نمونه‌برداری، ارتباط آن با منابع آلوده‌کننده رودخانه و محل عبور رودخانه از مناطق مختلف جنگلی، کشاورزی، روستایی، شهری و شرایط آلوده اکولوژیک تقریباً یکسان در اطراف رودخانه است (۱۹).

نمونه‌برداری از ۱۰ ایستگاه موردنظر در طول رودخانه از فروردین ماه تا اسفند ماه ۱۳۸۶ ماهیانه در طول روز انجام گرفت. برای دیاتومه‌های اپی‌لیت یا دیاتومه‌های سطح سنگ رودخانه در هر ایستگاه در عرض رودخانه، سه سنگ انتخاب و از آنها نمونه‌برداری شد. سنگ‌ها از آب خارج و سطح مجاور سنگ با آب، توسط کاردک تراشیده شد و به داخل ظروف نمونه‌برداری منتقل گردید (۲۰). از سطحی معادل ۱۶ سانتی‌متر مربع، نمونه‌برداری در سه تکرار به عمل آمد (۲۱). نمونه‌ها در محل توسط فرمالین ۴ درصد ثبیت شدند (۲۲). سپس، محتويات سلولی دیاتومه‌ها توسط اسید کلریدریک و آب اکسیژنه (روش پاتریک و ریمر) تمیز و از آنها لام تهیه شد. مشاهده لام‌های آماده شده دیاتومه‌ها توسط میکروسکوپ نوری صورت گرفت. شناسایی و تشخیص گونه‌های دیاتومه‌ای با استفاده از کلیدهای شناسایی تخصصی صورت گرفت (۲۳-۲۵).

همزمان با نمونه‌برداری از دیاتومه‌های اپی‌لیت، یک لیتر آب از هر ایستگاه برای اندازه‌گیری خصوصیات فیزیکی و شیمیایی جمع‌آوری شد. دما، pH، T.D.S، EC، DO و COD در محل نمونه‌برداری سنجیده شدند. سایر فاکتورها شامل K^+ , Na^+ , Sio_2 , Po_4^{3-} , No_3^- , Cl^- , Mg^{2+} , Ca^{2+} (اکسیژن موردنیاز بیولوژیکی)، (اکسیژن موردنیاز شیمیایی) و NH_4^+ پس از انتقال نمونه آب رودخانه به آزمایشگاه با استفاده از روش‌های استاندارد سنجیده شدند (۲۶).

مطلوبی برای مشخص کردن کیفیت آب به شمار می‌آیند (۳).

در بسیاری از مطالعات و تحقیق‌ها با استفاده از جمعیت‌های دیاتومه‌ای اپی‌لیت، کیفیت آب‌های جاری مورد ارزیابی قرار گرفته است، بدین صورت که با ارزیابی ترکیب گونه‌ای، رابطه آن را با کیفیت آب سنجیده‌اند (۴-۱۰).

سنجش شرایط زیست محیطی می‌تواند بر اساس بررسی گونه‌ای خاص (۱۱) یا بررسی گروهی از گونه‌های معرف (۱۲، ۱۳) و یا بررسی تمامی گونه‌های دیاتومه‌ای داخل آب (۱۴، ۱۵) صورت گیرد. در کشورهای مختلف همچنین ارتباط اجتماعات دیاتومه‌ای با متغیرهای محیطی مورد بررسی قرار گرفته است که هدف مطالعه و آزمایش الگوهای گونه‌های دیاتومه‌ای در ارتباط با متغیرهای محیطی در آب جاری است. در این مطالعات از آنالیزهای CCA و TWINSPLAN رابطه بین اجتماعات دیاتومه‌ای و متغیرهای محیطی Descy استفاده شده است که می‌توان به مطالعات Pan & Donald در سال ۱۹۹۱ و در سال ۲۰۰۶ Stevenson در سال ۲۰۰۰ اشاره کرد (۱۶-۱۸).

مواد و روش‌ها

تجن یکی از رودخانه‌هایی است که در نهایت به دریای خزر می‌ریزد. این رودخانه از کوه هزار جریب و پشت کوه رشته کوه البرز سرچشمه می‌گیرد. تجن ۱۲ کیلومتر طول داشته و حوضه آبریز تجن در حدود ۲۰۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد. این حوزه آبریز در فاصله ۳۶° تا ۲۲° عرض شمالی از مدار استوا و ۳° تا ۵۳° طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرار دارد. سرشاخه‌های رودخانه تجن را سفید رود، رودخانه تجن و زارم رود تشکیل می‌دهند. رودخانه تجن از میانه شهر ساری می‌گذرد، اما قبل از ورود به شهر ساری، از مسیرهای جنگلی، روستایی و از کنار زمین‌های کشاورزی روستاییان و از کنار چندین کارخانه در ساری عبور می‌کند. رودخانه تجن در محل شهرستان ساری وارد پهنه ساحلی خزر شده و در ناحیه خزرآباد به دریای خزر می‌ریزد. در طول

۳ مشخص شده است. در این ۵ گروه در میزان متغیرها تفاوت زیادی وجود دارد. برای تفسیر بهتر نتایج آنالیز CCA، این آنالیز روی گونه ها دو بار انجام گرفت. بار اول، شامل همه ایستگاه ها و بار دوم، همه ایستگاه ها به غیر از ایستگاه های گروه A. زیرا با توجه به جدول ۳، متغیرهای آب در این گروه، تفاوت زیادی با سایر گروه دارد و از آن بالاتر است که این امر مانع می شود گونه ها در آنالیز CCA به خوبی از هم جدا شوند. با توجه به جدول ۴ که در رابطه با خلاصه نتایج CCA1 است. محور اول دارای مقدار ویژه $0/314$ است و $12/6$ درصد تغییرات را توجیه می کند و همبستگی بین این محور با متغیرها $0/98$ است. محور دوم دارای مقدار ویژه $0/18$ است و $7/2$ درصد از تغییرات را توجیه می کند و همبستگی بین این محور با متغیرها $0/86$ است. محور اول دارای همبستگی منفی با هدایت الکتریکی، TDS، پاتاسیم، منیزیم، سیلیس، فسفات، سولفات و آمونیوم است و دارای همبستگی مثبت با نیترات و DO است و محور دوم دارای همبستگی منفی با اسیدیته است (جدول ۶).

تصویر ۲ نمایانگر نتیجه حاصل از CCA1 است در این شکل، گونه Achnanthes Reim. در درسمت منفی محور اول قرار گرفته است deflexa و در ایستگاه هایی که میزان کلر، سولفات و آمونیوم Grun. قابل توجه است حضور دارد و گونه های Nitzschia Grun. و Navicula salinarum Navicula (Grun.) Cleve و vermicularis گونه های halophila Surirella angustata Kutz. در سمت Achnanthes linearis Smith. منفی محور دوم قرار دارند و با میزان اکسیژن محلول Cymbella Cleve. گونه رابطه عکس دارند. گونه Cymbella (Berck.) Cleve در سمت مثبت محور دوم قرار دارد و با میزان اکسیژن محلول رابطه مستقیم دارد.

تصویر ۳ نمودار حاصل از CCA2 را روی گونه ها نشان می دهد. با توجه به جدول ۵، محور اول دارای مقدار ویژه $0/208$ است و $9/1$ درصد تغییرات را توجیه می کند و همبستگی بین این محور با متغیرها $0/91$ است. محور دوم دارای مقدار ویژه $0/16$ است و

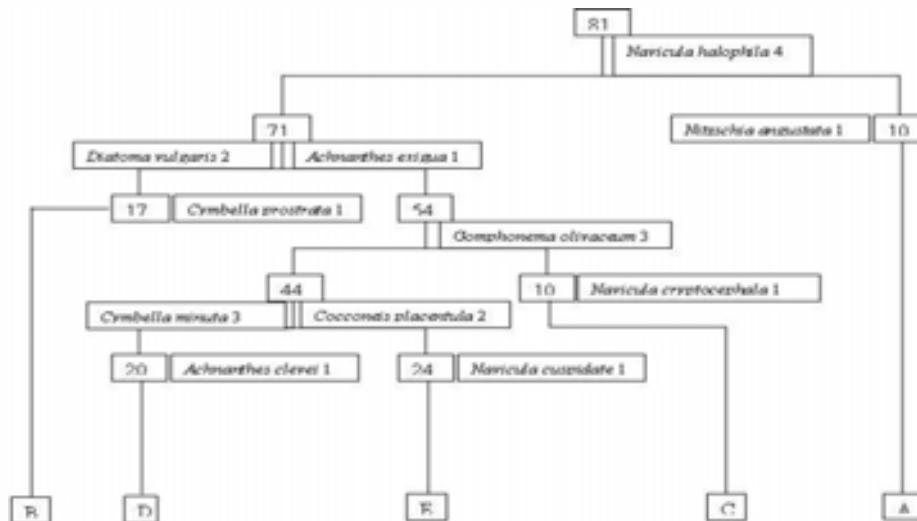
تجزیه و تحلیل اطلاعات دیاتومه ای مربوط به ایستگاه های مورد مطالعه، با نرم افزار PC-ORD و بهروش TWINSPAN انجام شد. در این روش، هر گروه از ایستگاه ها توسط گروهی از گونه های تفریقی مشخص می شوند. این گونه ها در یک جدول دو طرفه قرار می گیرند. در واقع، ایستگاه ها بر اساس وجود یا عدم وجود گونه ها با هم مقایسه شده و ایستگاه هایی که دارای تشابه بیشتری هستند در کنار هم قرار CCA می گیرند (۲۷). آنالیز تطبیقی متعارفی یا Terbraak توسط اکلولوژیست هلندی به نام Terbraak معرفی شده است (۲۸). در این آنالیز از داده های مریبوط به ماتریس گونه ها در ایستگاه استفاده می شود و رسته بندی همزمانی از گونه ها همراه با عوامل محیطی مریبوطه، تهیه و نتایج در دیاگرامی دوپلاتی نشان داده می شود که تغییرات محیطی و به موازات آن، تغییرات داده های گونه ای را نشان می دهد. در دیاگرام دوپلاتی گونه - محیط، نقاط، ارائه دهنده گونه ها و فلش ها ارائه دهنده هر کدام از متغیرهای محیطی است که جهت فلش، تغییر عامل محیطی را در سرتاسر دیاگرام نشان می دهد.

نتایج

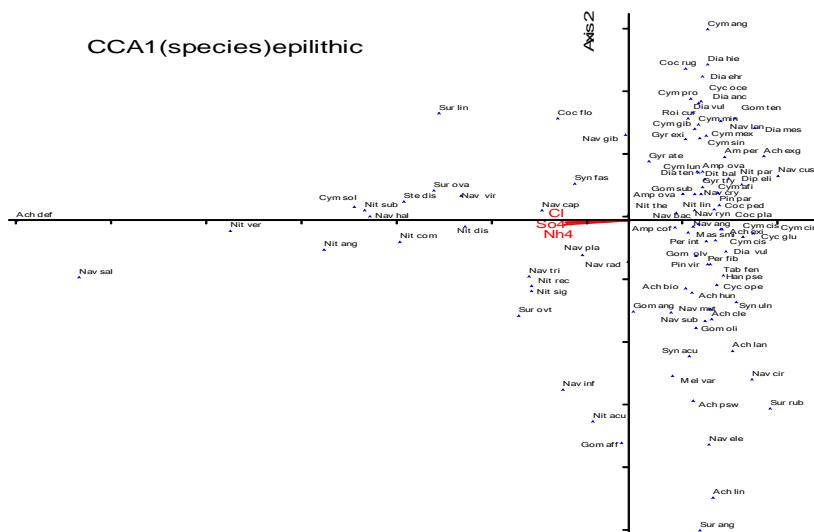
در این تحقیق، 23 جنس و 95 گونه متعلق به دیاتومه های اپیلیتیک شناسایی شد که نام جنس ها و تعداد گونه های آن در جدول ۱ مشخص شده است. با استفاده از آنالیز TWINSPAN، 81 ایستگاه مورد مطالعه، در قالب ۵ گروه A و E تقسیم بندی شدند (تصویر ۱، جدول ۲). با توجه به شکل ۱ گونه معرف Cymbella (Hilse.)Mann. مربوط به گروه A، گونه Cymbella (Berck.) Cleve معرف مربوط به گروه B، گونه prostrate Cymbella minuta (Hilse.)Mann. معرف C. گونه معرف Coccconeis placentula Ehr. و Achnanthes clevei Grun. میانگین متابرهای آب در ۵ گروه مذکور در جدول

Achnanthes Grun. همراه هستند. گونه‌های *Surirella robusta* Ehr. و *hungarica* سمت منفی محور دوم و یا در ایستگاه‌هایی که میزان pH بالاتر باشد حضور دارند. محور اول دارای همبستگی منفی با هدایت الکتریکی، TDS، پتاسیم، سدیم، پتاسیم، منزیم، سیلیس، فسفات، سولفات، نیترات، دما و آمونیوم و دارای همبستگی مثبت با اسیدیته است و محور دوم، با DO همبستگی مثبت دارد.

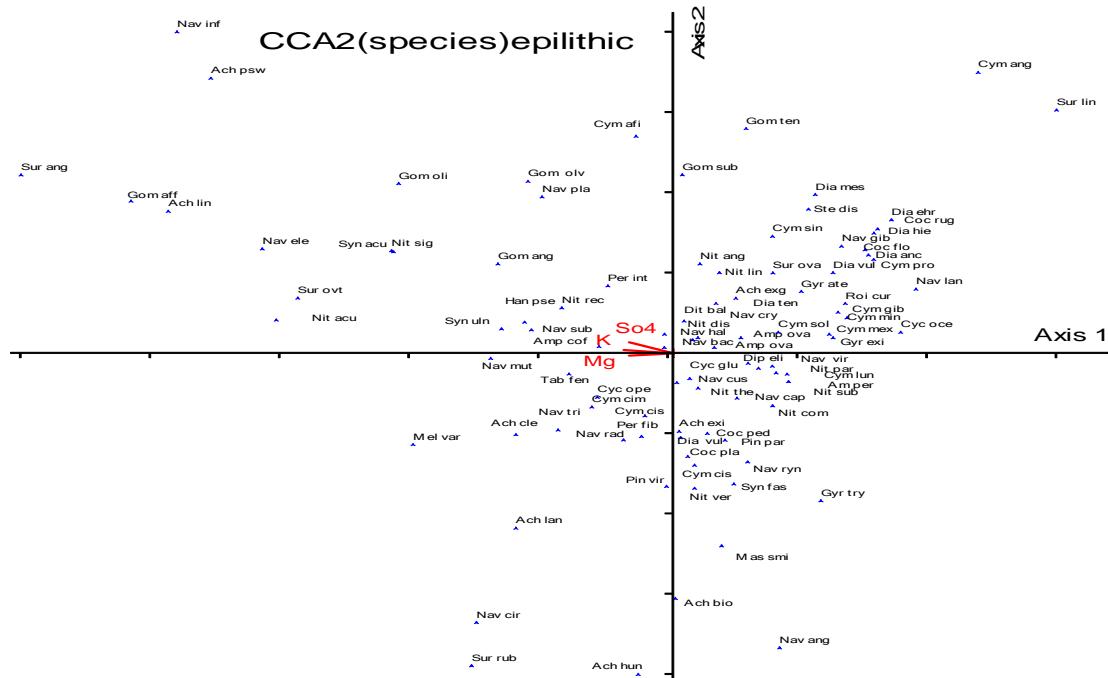
۷ درصد تغییرات را توجیه می‌کند و همبستگی بین این محور با متغیرها ۰/۸۴ است. محور اول دارای همبستگی منفی با هدایت الکتریکی، TDS، پتاسیم، منزیم، سیلیس، فسفات، سولفات و آمونیوم و دارای همبستگی مثبت با نیترات و DO است و محور دوم، با اسیدیته همبستگی منفی دارد (جدول ۷). در این تصویر، گونه *Surirella angustata* Kutz. درسمت منفی محور اول قرار دارند و در ایستگاه‌هایی که پتاسیم، منزیم و سولفات بالاست، حضور دارند و گونه‌های *Gomphonema affine* Kutz. با این گونه *Achnanthes linearis* Smith. و

تصویر ۱ - نمودار طبقه‌بندی ایستگاه مورد مطالعه بر اساس نتایج TWINSPAN

تصویر ۲ - نمودار حاصل از CCA1

تصویر ۳- نمودار حاصل از CCA2

جدول ۱- جنس های اپی لیتیک و تعداد گونه های آنها.

جنس ها (به ترتیب تعداد گونه ها)	تعداد گونه ها
<i>Navicula</i> Bory	۱۹
<i>Nitzschia</i> Hassal	۱۱
<i>Cymbella</i> Agardh	۱۰
<i>Achnanthes</i> Grun	۹
<i>Diatoma</i> Ehr	۶
<i>Gomphonema</i> Kutz	۶
<i>Gyrosigma</i> Hassal	۵
<i>Surirella</i> Turpin	۵
<i>Cocconeis</i> Ehr	۵
<i>Synedra</i> Ehr	۴
<i>Cyclotella</i> (Kutz.) Breb	۳
<i>Amphora</i> Ehr	۳
<i>Peronia</i> Part	۳
<i>Pinularia</i> Ehr	۳
<i>Diploneis</i> Kutz	۲
<i>Cymatopleura</i> W.Sm	۲
<i>Melosira</i> Hust	۲
<i>Mastoglogia</i> Thw	۱
<i>Hantzschia</i> Kutz	۱
<i>Tabellaria</i> Ehr	۱
<i>Roicosphenia</i> Grun	۱
<i>Fragillaria</i> Lyn	۱
<i>Stephanodiscus</i> Ehr	۱

جدول ۳- میانگین متغیرهای آب برای ۵ گروه E, D, C, B, A

So4	PO ₄	Sio2	Cl	Mg	Ca	K	Na	TDs	pH	EC	
۳۷۴/۶۸	۰/۱۳۶	۱۲/۲۴	۳۰۶/۶۲	۵۸/۶۵	۹۵/۵	۱۹/۷۹	۲۶۷/۳۵	۲۶۲۶/۶	۷/۴۹	۲۹۵۰/۶	A
۸۴/۳۱	۰/۰۴۹	۹/۵	۳۳/۵۴	۲۶/۸۶	۶۸/۵۲	۲/۹۸۷	۲۵/۰۴	۳۱۴/۸۲	۷/۳۱۷	۶۴۱/۰۵	B
۱۳۱/۰۹	۰/۰۶۴	۱۰/۰۵۲	۷۹/۷۴	۴۶/۰۹	۸۰/۰۴	۸/۱۵	۶۶/۷	۴۰۳	۷/۷۷۶	۸۱۸	C
۷۴/۹۷	۰/۰۵۳	۹/۷۵	۶۲/۹۹	۳۳/۴	۶۰/۷۵	۴/۰۰۶	۴۷/۵۸	۳۳۰	۷/۸۰۲	۶۸۰/۸۵	D
۸۴/۴۶	۰/۰۴۵	۹/۰۵۵	۳۵/۲۹	۳۴/۸۹	۶۹/۸۵	۴/۷۵	۲۶/۶۵	۳۴۶/۳	۷/۸۰۸	۶۹۵/۳۷	E

جدول ۴- خلاصه نتایج CCA1

	Axis 1	Axis 2	Axis 3
Eigenvalue	0.314	0.179	0.114
Variance in species data			
% of variance explained	12.6	7.2	4.5
Cumulative % explained	12.6	19.7	24.3
Pearson Correlation, Spp-Envt*	0.978	0.859	0.865

جدول ۵- خلاصه نتایج CCA2

	Axis 1	Axis 2	Axis 3
Eigenvalue	0.208	0.159	0.111
Variance in species data			
% of variance explained	9.1	7.0	4.8
Cumulative % explained	9.1	16.1	20.9
Pearson Correlation, Spp-Envt*	0.919	0.848	0.864

جدول ۶- میزان همبستگی محورها با متغیرهای آب در CCA1

	متغیرهای آب	محور اول	محور دوم	محور سوم
1	EC	-0.917	-0.087	-0.006
2	pH	0.345	0.37	0.094
3	TDS	-0.898	0.052	0.002
4	Na	-0.923	-0.100	0.154
5	K	-0.897	-0.258	0.112
6	Ca	-0.644	-0.355	-0.090
7	Mg	-0.662	-0.476	0.088
8	Cl	-0.929	-0.088	0.143
9	SiO ₂	-0.444	-0.221	0.066
10	PO ₄	-0.470	-0.102	-0.011
11	SO ₄	-0.950	-0.143	0.049
12	NO ₃	-0.678	0.107	-0.0138
13	DO	0.220	0.229	-0.120
14	BOD	-0.274	-0.384	-0.470
15	COD	-0.088	-0.292	-0.428
16	TEMP	-0.284	-0.083	0.020
17	NH ₄	-0.940	-0.059	0.009

جدول ۷- میزان همبستگی محورها با متغیرهای آب در CCA2

	متغیرهای آب	محور اول	محور دوم	محور سوم
1	EC	-0.675	-0.106	0.064
2	pH	0.015	-0.076	0.050
3	TDS	-0.655	-0.182	0.175
4	Na	-0.295	0.202	-0.369
5	K	-0.873	0.100	-0.052
6	Ca	-0.462	0.021	0.573
7	Mg	-0.712	-0.042	0.021
8	Cl	-0.324	0.266	-0.411
9	SiO ₂	-0.294	-0.87	-0.228
10	PO ₄	-0.123	-0.88	-0.044
11	SO ₄	-0.715	0.264	0.337
12	NO ₃	0.237	-0.149	0.006
13	DO	0.237	0.014	0.185
14	BOD	-0.322	-0.318	0.456
15	COD	-0.216	-0.327	0.423
16	TEMP	-0.091	0.122	0.373
17	NH ₄	-0.654	0.156	0.136

بحث

D گونه‌های شاخص گروه E₁ یا بخش‌های میانی رودخانه هستند که در این COD ایستگاهها با افزایش آلودگی میزان BOD و افزایش می‌یابد، پس این دو گونه، شاخص نقاط آلووده رودخانه است. این دو گونه برای نقاطی از رودخانه با آلودگی بالا در مطالعات Atici و همکارانش در سال ۲۰۰۸ گزارش شده اند (۳). بر اساس این تحقیق می‌توان نتیجه گرفت که آنالیزها نشان‌دهنده رابطه‌ای کمی، بین اجتماعات دیاتومهای و متغیرهای محیطی هستند و می‌توان با استفاده از برخی تاکسون‌های جمعیت دیاتومهای، تیپ‌های مختلف آب رودخانه‌ها را مورد مقایسه قرار داد. ساختار جمعیت دیاتومهای و حساسیت خاص برخی از گونه‌ها می‌تواند در ارتباط با درجه کیفیت آب باشد. فراوانی برخی از گونه‌های دیاتومهای خاص می‌تواند به عنوان معرفه‌ای زیستی برای آلودگی‌ها و آشفتگی‌های آب‌ها مورد استفاده قرار گیرد. گسترش متداهای بیولوژیکی در تشریح آلودگی آب جاری، یکی از اهداف مهم در تحقیقات دیاتومهای در چند سال گذشته بوده است. تغییرات کیفیت آب در طول رودخانه تجن در طی این مطالعه مشاهده شد، که این تغییرات روی ترکیب جمعیتی دیاتومهای اپلیت تاثیرگذار بوده است، بهطوری که تغییر ساختار جمعیت و فراوانی گونه‌ای، به عنوان یک

جنس‌های *Navicula* Bory *Achnanthes* .*Cymbella* Agardh .*Hassal Gomphonema* و *Diatoma* Ehr .Grun Kutz به ترتیب با داشتن ۱۹، ۱۱، ۱۱، ۹ و ۶ گونه، حضور بیشتری در ایستگاه‌های مختلف نسبت به سایر جنس‌ها داشتند در بررسی‌های فلوریستیکی انجام شده در رودخانه‌های دنیا چنین وضعیتی مشاهده شده است (۲۷-۲۹).

با توجه به نتایج، گونه شاخص اپلیت گروه A₁ است، گروه A₂ شامل ایستگاه‌هایی است که دارای املاح و شوری بالا هستند و این نتایج، همسو با نتایجی است که اظهار می‌دارند گونه‌های جنس *Nitzschia* Hassal در آبی با میزان املاح و نمک بالا غالب هستند (۲۸). گونه شاخص اپلیت گروه B₁، *Cymbella prostrata* است این گونه در ایستگاهی با آلودگی کشاورزی و صنعتی، افزایش می‌یابد. نتایج به دست آمده توسط محققان در سال ۲۰۰۶ این امر را تائید می‌کند (۸). گونه شاخص گروه C₁ است. این امر مطابق با نتایجی گونه شاخص گروه C₂ است. این امر مطابق با نتایجی است که بیان می‌دارد، این گونه در مناطقی از رودخانه که آلوده باشد، افزایش قابل توجهی دارد (۱۶). گونه‌های *Achnanthes clevei* و

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از زحمات بیشایه جناب آقای مهندس محمد نادریور بهدلیل مساعدت در انجام این تحقیق تشکر و قدردانی میگردد.

معرف در توصیف تغییرات عناصر آب مورد استفاده قرار گرفت. در پایان پیشنهاد میشود که چون روی رودخانه تجن همانند اکثر رودخانه های دائمی سد ساخته شده است، این مطالعه در مورد دیاتومه های موجود در دریاچه پشت سد هم صورت گیرد.

منابع مورد استفاده

1. جمالو، ف. ۱۳۸۴. فلور دیاتومه ای رودخانه جاجروم، رساله دکتری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی. Ecology and Systematics. Cornell University, Ithaca, New York, USA.
2. APHA. 1985. Standard methods for the examination of water and wastewater. 16th ed. Portcity press. Baltimore, Maryland. Pp. 1268.
3. Atici, T., Ahiska, S., Altinda, A., Aydin, D., 2008. Ecological effects of some heavy metals (Cd, Pb, Hg, Cr) pollution of phytoplanktonic algae and zooplanktonic organisms in Sarlyar Dam Reservoir in Turkey. African Journal of Biotechnology 7: 1972-1977.
4. Bate, G., Smailes, P., Adans, J., 2004. A water quality index for use with diatoms in the assessment of rivers. Water S A 40: 493-502.
5. Cholnoky, B. J., 1970. Bacillariophyceae from the Bangweulu SwampsCercle Hydrobiologique de Bruxelles, Brussels.
6. Cox, E. J., 1991. What is the basis for using diatoms as monitors of river quality? In: Whitton BA, Rott E and Friedrich G (eds.) Use of algae for monitoring rivers. Institut für Botanik, Universität in Innsbruck. Pp. 33.
7. Descy, J. P., Coste, M., 1991. A test of methods for assessing water quality based on diatoms. Verhandlung Internationale Vereingung de Limnologie 24: 2112-2116.
8. Donald, F., 2006. Large-scale regional variation in diatom-water chemistry-relationships: rivers of the eastern United States. Hydrobiologia 561: 27-57.
9. Hill, M. O., 1979. TWINSPLAN A FORTRAN program for arranging multivariate data in an ordered two-way table by classification of the individuals and attributes. Section of
10. Hustedt, F., 1976. Kieselagen (Diatomeen). Kosmos, Stuttgart. Pp. 70.
11. Juttner, I., Rothfritz, H., Ormerod, S. J., 1996. Diatoms as indicators of rivers water quality in the Nepalese Middle Hills with consideration of the effects of habitats-species sampling. Freshwater Biol 36: 475-486.
12. Kelly, M. G., Whitton, B. A., 1995. The Trophic Diatom Index: a new index for monitoring eutrophication in rivers. J Appl Phycol 7: 433-444.
13. Kelly, M. G., 1998. Recommendations for the routine sampling of diatoms for water assessments in Europe. Journal of Applied Phycology 10: 215-224.
14. Krammer, K., Lange-Bertalot, H., 1985. Naviculaceae Neue und weing bekannt Taxa, neue Kombination und Synonyme sowie Bemerkungen zu einigen Gattungen. Bibliotheaca Diatomologia 9: 230-235.
15. Lowe, R. L., Pan, Y. D., 1996. Benthic Algal Communities as Biological Monitors. in: R. J. Stevenson, M. L. Bothwell and R L. Lowe (eds.), Algal Ecology: Freshwater Benthic Ecosystem, Academic Press Inc., San Diego. pp. 705-739.
16. Ndiritu G. G., Gichuki N. N., Kaur P., Triest L., 2003. Characterization of environmental gradients using physico-chemical measurements and diatom densities in Nairobi River, Kenya. Aquat Ecosyst Health Manage 6: 343-354.
17. Pan, Y., Stevenson, R. J., 2000. Spatial pattern and determinants of

- benthic algal assemblages in mid-atlantic stream USA. *J Phycol* 35: 460-468.
18. Patick, R., Reimer, C. W., 1966. The diatoms of the United States second printing, printing in United States of America, pp. 673.
19. Patrick, R., 1977. Ecology of fresh water diatoms and diatom communities. In: Werner, D. (ed) *The biology of diatoms*. Botanical Monographs 13: 284-332.
20. Round, F. E., 1991. Use of diatoms for monitoring rivers. In: Whittton, B. A. E., Rott G., Friedrich (eds), *Use of Algae for Monitoring Rivers* Düsseldorf: 25-32.
21. Raschke R. L., 1993. Diatom (Bacillariophyta) community response to phosphorus in Everglades National Park, USA. *J Phycol* 32: 48-58.
22. Sahin. B., 2002. Epipelic and epilithic algae of Yedigoller lakes (Erzurum-Turkey). *Turk J Biol* 26: 221-228.
23. Salmoni, S. E., 2006. Epilithic diatoms as indicators of water quality in the Gravata river Rio Grande do sul, Brazil. *Hydrobiologia* 559: 233-246.
24. Schoeman, F. R., 1976. Diatom indicator groups in the assessment of water quality in the Jukskei-Crocodile River System (Transvaal, Republic of South Africa). *J Limnol Soc South Afr* 2: 21-24.
25. Stevenson, R. J., 1984. Epilithic and epipelic diatoms in the Sandusky River, with emphasis on species diversity and water quality. *Hydrobiologia* 114: 161-175.
26. Ter Braak, C. J. F., 1986. Canonical Correspondence Analysis: A new eigenvector technique for multivariate direct gradient analysis. *Ecology* 67: 1167-1179.
27. Trotter, D. M., Hendricks, A. C., 1979. Attached, filamentous algal communities. In: Methods and measurements of periphyton communities: a review. ASTM STP 690 (ED. Weitzel, R. L.) American society for testing and materials 58-69.
28. Valentina, V., William, M., 1999. Temporal and altitudinal variations in the attached algae of Mountain stream in Colorado. *Hydrobiologia* 390: 99-106.